

kladivar

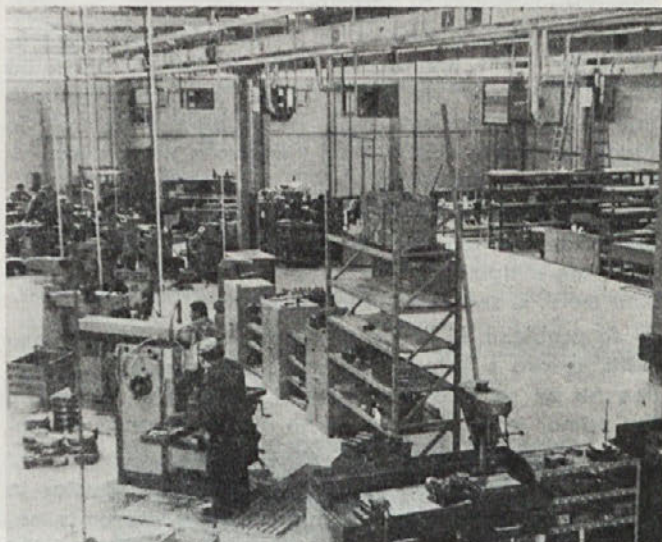
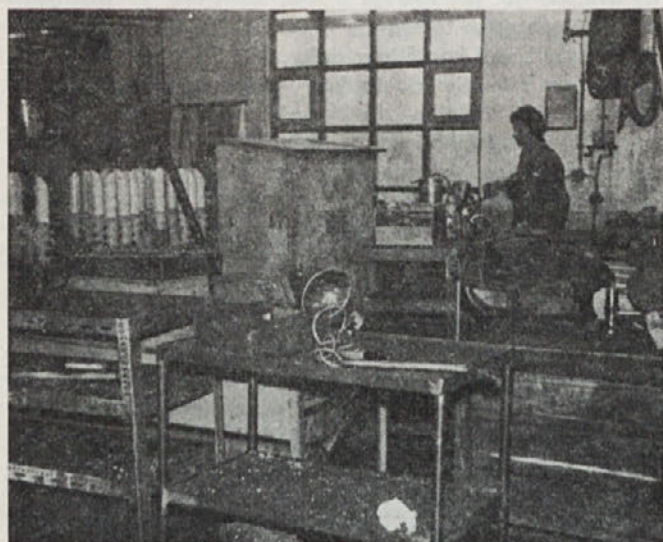
glasilo proizvajalne OZD KLADIVAR Žiri

Letnik 8

Številka 5

Žiri, oktobra 1978

OB 29- LETNICI PODJETJA „KLADIVAR” ŽIRI

21. septembra 1949 je Krajevni ljudski odbor Žiri (občina) ustanovil „Splošno remontno podjetje Žiri“. Podjetje je pričelo z rednim obratovanjem z 1. 1. 1950 leta. Podjetje je prešlo zelo pestro razvojno pot, v odvisnosti od takratnih razmer. Podjetje je bilo ustanovljeno zaradi vse večjih potreb po kleparstvu, vodoinštalaterstvu in ključavničarstvu. Postopoma se je podjetje vse bolj preusmerjalo od obrtnih uslug k enostavni obliki industrijske proizvodnje. Tako se je v letu 1955 preimenovalo v „Kovinsko obrtno podjetje KLADIVAR Žiri“. V letu 1959 je KLADIVAR prevzel proizvodnjo šestil in se s tem že opredelil za industrijski način proizvodnje.

Leta 1961 se je od podjetja KLADIVAR odcepila dejavnost obrtnih uslug in se je formiralo novo podjetje „Obrtni center“. S tem se je Kladivar Žiri dokončno preusmeril v industrijsko proizvodnjo in se je kasneje tudi preimenoval v „Tovarno za avtomatizacijo Kladivar Žiri“. Pri ustanovitvi podjetja je bil za direktorja imenovan tov. Zdravko Kosmač, ki je ostal v podjetju vse do svoje upokojitve februarja letos.

Poslovna politika DO KLADIVAR je bila vse skozi usmerjena k iskanju perspektivnih proizvodnih programov in k vzgoji strokovnega kadra.

Tako je KLADIVAR že leta 1965 pričel z proizvodnjo

elektromagnetov in vibracijskih dodajalnikov. Ta proizvodni program pa je že zahteval močno kadrovske zasedbo in kvalitetno strojno opremo, kar je bilo pogoj za obvladanje tržišča in nadaljni razvoj proizvodnega programa. Kasneje je KLADIVAR postopoma uvajal proizvodnjo hidravličnih komponent, agregatov, hidravličnih stiskalnic itd. S tem programom se je lahko tvorno vključil v razvoj slovenske strojegradnje in v okviru ZPS v razvoj nacionalnega gospodarstva.

Navajeni smo, da ob jubilejih govorimo o tako imenovanih „prelomnicah“, ki naj bi pomenile mejnike v razvojni poti. Tudi v razvoju KLADIVARJA bi lahko našli „prelomnice“ velike in majhne, vendar menim, da je vsak napredek in uspeh, ki se pokaže, rezultat poprejšnjega marljivega dela, ki se ne vidi sproti. Zato menim, da je današnje stanje rezultat dela prejšnjega obdobja in da bodo uspehi, ki se bodo pokazali jutri, rezultat današnjega dela nas vseh, rezultat naše delovnosti, strokovnosti in vztrajnosti.

Ob jubileju, 29. obletnici, čestitam vsem članom kolektiva, želim, da bi bili ponosni na svoje uspehe in da bi odločno zrl v prihodnost in si s tem ustvarili pogoje za še več uspešnih „prelomnic“.

Venče ing. Ambrožič

Kvaliteta izdelka in problemi pri kontroli istih - kaj je to?

Kot vsaka organizirana OZD, ki ima svoje oddelke ima tudi naše podjetje organizirane službe, ki naj odgovarjajo za svoje delo. Pri svojem delu pa te službe nalete na probleme, ki jih je potrebno rešiti, saj le je tako poslovanje OZD dobro in rentabilno.

Ena od teh služb je tudi oddelek tehnične kontrole, ki je v sestavu tehničnih služb. In če se kje pojavljajo problemi, se pojavljajo pri izdelkih, ki gredo skozi oddelek kontrole, od tu v skladišče in do kupca.

Oglejmo si jih nekaj.

Prvi in največji problem je opremljenost oddelka STK, saj manjkajo aparati za meritve trdote pri centriranih izdelkih, aparati za kontrolo same obdelave, aparat za projiciranje risb in izdelkov ter še veliko manjših meril in pripomočkov. Problem je tudi v tem, da je nabave teh vezana na uvoz, kakor tudi na pomanjkanje domačih izdelovalcev za opremo kontrole.

Z dobavo teh aparatov se bo pojavil takoj problem prostora, saj mora biti prostor svetel in čist ter ločen od ostalih prostorov, da pride do čim manjše prisotnosti tujkov (prahu, opilkov, itd.). Ta problem v kontroli že sedaj nastopa, saj je prehod v kontrolni nemalokrat tudi skladišče polizdelkov.

Nadaljni problem je spreminjanje mer pri izdelkih, kjer bi morale biti izvirtine, ali premeri na izdelkih vsaj do neke mere tipizirani, ker se s tem tudi zmanjša količina meril, ki se uporabljajo za meritve.

To so problemi, ki jih bo potrebno v dolgoročnem času rešiti, težave s katerimi se srečujejo kontrolorji vsakodnevno pa so zelo lepo podani v mesečnih poročilih. Kot primer je priloženo poročilo o delu kontrole za mesec avgust.

V mesecu avgustu so se kljub koriščenju dopustov in pomanjkan. Ljudi pojavljale napake, ki se vlečejo iz meseca v mesec, še dodatne in s tem tudi reševanje istih. V samem strojnem oddelku se pojavlja, da oddelek dobi debelejši material, kot je predpisan – večji stroški izdelave. Primer: polov čevelj MHR-045, še vedno dobi analog (delavni), kjer ne piše kaj naj dela, temveč sa-

mo izdelati komad po risbi. Potrebno bo stremeti za tem, da dobi delavec postopek in redosled struženja, kakor tudi izbiro orodja.

Drugi primer, ki se pojavlja v oddelku je ta, da se samoiniciativno delajo razne izboljšave in pridobivajo na času izdelave, a se na koncu pokaže, da je kvaliteta izdelka slabša, če ne celo izmet. Vedno več izmeta se pojavlja na vrtanju in to vsled forsiranja hitrejšega pomika, kakor tudi nečiščenja samih priprav in orodij. Kot primer je ohišje 1/8 pri katerem je tudi 10% več izmeta.

Problem zase pa so kooperanti, pri katerih skoraj ni izdelka, ki bi bil pri njih narejen, da bi popolnoma odgovarjal zahtevi dokumentacije. Pojavljajo se napake pri razrezu zatičev, kjer je ovalno posnetje. Pri struženju delov za hidravlične komponente se ne dosega obdelava, ki jo predpisuje risba, kontrola je prisiljena razširiti odstopke tolerance iz 0,1 na 0,2, če se hoče, da se polizdelki ne kopičijo v delavnici. Sam izdelek je nato izdelan z večjim odstopkom, zato mora končna kontrola sortirati izdelke, da pridejo vgrajeni tam, kjer ni nevarnosti nefunkcijskega dela. Problem dobavljanja materiala je stalno prisoten in to v večini od tistih podjetij, ki za nas razrezujejo posamezen material in ga nabavni oddelek pripelje razrezanega v delavnico ali skladišče. Tipičen primer so razne plošče za agregate in razdelilne plošče pri krmilnih ventilih, kjer je pogosto odstopke večji kot bi bil smel biti in to v merah ali sami kotnosti izdelka.

Posledica vseh teh napak pa je, veliko vpasovanje v montaži in izdelek je še za silo sprejemljiv, da bi pa lahko pri tem posamezen polizdelek zamenjal z drugim, pa je skoraj nemogoče, zaradi samega vpasovanja ali pa spreminjanja mer od serije do serije.

V oddelku je bilo v mesecu avgustu poleg rednega dela opravljenih še 7 nadur, ki pa se bodo koristile v mesecu septembru.

Vinko Gladek

O organizaciji podjetja

Organizacija, ki v načelu pomeni sredstvo za doseg postavljenih ciljev je veda, ki je tesno povezana z ekonomiko, tehniko, psihologijo, političnimi in socialnimi vedami. (L. Urwick)

Posamezna DO oziroma TOZD pravimo, da je organizirana tako, da dosega vse tiste cilje, zaradi katerih eksistira in je organizirana. Vemo, da ima vsaka DO v bistvu ekonomski cilj.

Celovita organizacija neke delovne organizacije je sestavljena iz samoupravne organiziranosti, ki določa samoupravne odnose, odgovornosti, delovanje, organizacije kot strokovne veje, ki določa posamezne tehnološko proizvodne odnose (informacijski sistem, pretok informacij, dokumentacija) kateri je osnova vedno ekonomika, način organiziranja odnosov med delovno orga-

nizacijo in zunanjimi objekti, ki so splošnega družbenega pomena.

Samoupravno družbeno organiziranost dovolj natančno definirajo posamezni zakoni in predpisi (čeprav jih bo potrebno v vsaki fazi razvoja dograjevati) ter samoupravni splošni akti in pravilniki v delovnih organizacijah.

Manj pa je definirana prav tista organizacija, ki določa posamezne poslovne in tehnološko proizvodne odnose oziroma potek samega poslovanja in proizvodnega procesa.

Zato tudi pravimo, da splošnega modela organizacije posameznih procesov ne poznamo, tehnična organiziranost v delovni organizaciji pa je dobra takrat, kadar je optimalna (v tehničnem in ekonomskem smislu).

Tehnična organizacija DO pa je vedno odvisna od:

- njene dejavnosti
- njene strukture in velikosti
- njenih ciljev
- njene samostojnosti in povezanosti z drugimi organizacijami
- njeni družbeni vlogi.

Vsaka DO oziroma skupnost mora opravljati posamezne osnovne funkcije, s pomočjo katerih dosega posamezne postavljene cilje.

Za poslovno funkcijo tudi pravimo, da je sestavni del

osnovne dejavnosti delovne organizacije, katere pa so lahko v različnih DO različne (odvisno od osnovne dejavnosti DO).

Poslovne funkcije DO ponavadi prikazujemo z grafično shemo, ki ji pravimo funkcionalna ali funkcijska shema.

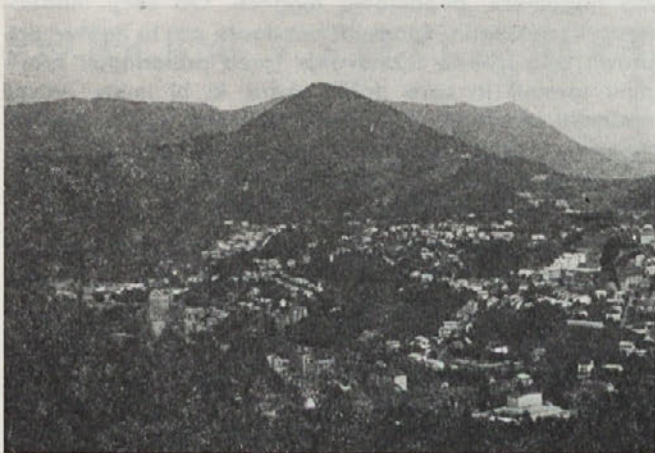
Organizacija kot veda, pravzaprav ni tako mlada, saj se je z njo ukvarjal že Fayol, ki je dejavnost „podjetja“ razdelil na tehnično, administrativno, komercialno, finančno, varstveno in računovodsko funkcijo.

Se nadaljuje

IV. LETNE ŠPORTNE IGRE „ZPS“ TRBOVLJE '78

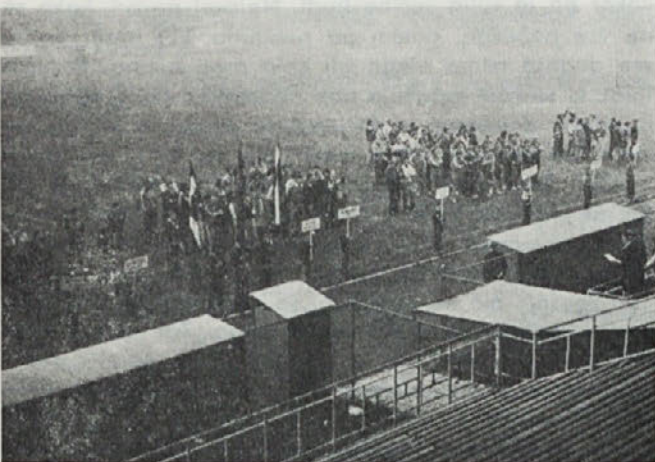
Tekmovanja so se že v vseh disciplinah končala in s tovariši iz ekipe čakamo na razglasitev rezultatov.

Odločim se, da se bom do tega, za nekatere kar svečanega trenutka malo sprehodil po okolici tega, včasih le rudarskega mesta ob Savi.

Trbovlje z okolico

Na poti, ki se strmo dviga v hrib se vprašam, kako smo sploh opravičili izlet v Trbovlje. Morda z dobrimi rezultati? Teh že tako ni nihče pričakoval, z izjemo red-

Svečana otvoritev na stadionu ŠD RUDAR

kih, za nekatere pomembnejših disciplin. Ali pa smo zopet šli na letne igre le zaradi števila sodelujočih.

Olimpijsko geslo nam prav gotovo ne more biti za izgovor, zakaj tam si je treba mesto v sodelujoči ekipi priboriti. Pri nas pa so vsako leto težave z izbiro ekipe za posamezne panoge.

Pričakovali bi, da zaradi hude konkurence, vendar ni tako. Kljub temu, da smo v starostnem povprečju zaposlenih med najmlajšimi kolektivi v ZPS, je med nami malo kvalitetnih športnikov, ali vsaj takih, ki bi si vzeli čas za nekaj rekreacije med letom. Ob tem si mi vsiljuje primerjava letnih športnih iger s športom kot takim nasploh. Litostroj, STT, Metalna in morda še kdo se prikažejo na športnih igrah z vrhunskimi športniki, Kladivar, Atmos in ostali pa kot rekreativci.

Gledalcev in navijačev je bilo povsod dovolj

Ob pogledu na mesto pod sabo, na lep stadion, ki ga s težavo najdem med stanovanjskimi bloki, nehote najdem opravičilo, da v Žireh ni potrebnih objektov. Pa so, le, da jih ne izkoristimo, da smo že med letom neza-

interesirani za pridobivanje pogojev za boljše uspehe na tekmovanjih. Z izjemo balinarjev in morda še kegljačev se pravzaprav nihče ni pripravljaj niti ure, potem gremo pa polni vsemogočih ambicij na tekmovanje, na katerega se drugi pripravljajo vse leto. Polom in razočaranje sta na dlani.

Med tem se je pot že obrnila navzdol in tudi čas je že naznanjal bližajočo razglasitev rezultatov. Kljub temu, da smo med prva tri mesta posegli le v balinanju, sem pohitel, da bi spraval na filmski trak podelitev plaket in priznanj najboljšim. Za Kladivar bi bil film s to temo lahko zelo kratek . . .

„Smo pač boljši“, je verjetno rekel Vinko po zmagi z Litostrojem

Po razglasitvi rezultatov nas predsednik sindikata ZPS povabi na prav tako tradicionalno srečanje ob mizah, založenih z jedačo in pijačo. V tej „disciplini“ bi bil tudi Kladivar med prvimi, če bi sploh imel konkurenco. Ob povabilu v Ribnico prihodnje leto se ponovno spom-

nim na našo ekipo, na rezultate in na to, kar bi bilo za boljše uspehe treba storiti.

Podeljevanje priznanj

Predvsem bi bilo potrebno že sedaj sestaviti ekipo z rezervami, določiti vodje in jih zadolžiti za organizacijo nekaj treningov na mesec. Mislím, da je to z izjemo nogometa, popolnoma mogoče. Ob večji množičnosti v nekaterih športnih panogah pa bi lahko pripravili celo izbirno tekmovanje (pred prihodnjimi športnimi igrami) in tako dobili ekipo, ki bi imela največ možnosti za uspeh.

Eden od vzrokov za slabe uvrstitve pa je tudi nastop istega igralca v več disciplinah, kar smo občutili na športnih igrah v Ljubljani ali Domžalah.

Seveda pa se moramo najprej odločiti, ali bomo sodelovali na športnih igrah zaradi športa, ali pa predlagamo sindikatu ZPS, da nas s temi tekmovanji ne utruja in pripravi le tovariško srečanje s piknikom.

Franci Gantar

OPORTUNIZEM

V NAŠI OBRAMBI je tov. Franc Šetinc odgovoril na vprašanje kaj je naša največja nevarnost. Ker je snov takšna, ki bi morala zanimati nas vse, in ker je odgovor napisan vsem razumljivo, smo se odločili, da ga tudi mi v celoti objavimo.

Oportunizem je naša največja nevarnost. Je že res, da še nismo povsem odstranili vseh korenin samovolje, tehnokratizma in birokratizma, sektaštva. Toda če hočemo biti uspešni v spopadu z vsemi temi protisocialističnimi in protisamouprav. pojavi in težnjami, moramo biti pogumni, dosledni, vztrajni, z eno besedo – revolucionarni. Kjer je dosti oportunistov, so ugodna tla za bohotenje samovolje, samopašnosti, neodgovornosti.

Pravzaprav je oportunizem največja neodgovornost, čeprav se skriva pod naličjem nemoči, neogljenosti in podobnega.

Najznačilnejša karikatura oportunistov je človek, najsi bo funkcionar ali navaden delavec, ki skomigne z rameni, kakor da ga stvar ne zadeva, čeprav je morda prav tedaj najbolj ogrožen njegov družbeni interes. To

je ignorant vseh sestankov, kjer odločajo o pomembnih zadevah, da bi potem lahko na vse pretege kritiziral, češ kako o vsem sklenejo v ozkih krogih in drugače, kakor pa je volja večine ljudi. Najprej govori, kako se na vse poživža, potem pa preklinja, ker misli, da se vse dogaja mimo njega ali celo proti njemu. Poznam ljudi, ki se radi zgražajo nad nepravilnostmi v njihovem najožjem delovnem in življenjskem okolju, a ničesar ne store, ne mignejo niti z mezincem, da bi se kaj spremenilo. Tudi med kulturnimi delavci so takšni, ki jim nič ni prav: če se kak družbeni organ „vplete“ v kakšno „posvečeno“ kulturniško stvar, takoj zavpijejo, da je to nedopustno zdanovstvo, stalinizem; ako pa tisti „od zgoraj“ nič ne ukrenejo, se spet jeze na družbeno neučinkovitost ali še na kaj drugega. Zde se kot kmečki fantje, ki „vsiljivca“ iz sosednje vasi, če si drzne v njihovo vas k dekletu pod okno, grobo zavrnejo, najsi bo prijateljski do njih ali sovražni. Če jih o mraku, ko gre mimo njih, pozdravi, mu poreko: „Te je kdo kaj vprašal?“ Če jim ne privošči dobrega večera, ga osorno pobarajo: „Kako se pa reče?“

Prav v teh dneh so mi pripovedovali zgodbo o trgovcu, ki je že vseskozi po vojni parazit in izkoriščevalec naše družbe. Pravijo, da se kot nekdanji skrivač takoj po vojni ni hotel zaposliti, ker je zmotno mislil, da „ta ciganščina tako in tako ne bo dolgo vzdržala na oblasti“. Ko je le sprevidel, da je nova oblast bolj trdoživa, kot je sprva sodil o njej, se je zaposlil kot trgovski poslovodja. Kot človek, čigar morala je v tem, da škoduje novemu družbenemu sistemu, je vedno spretno goljufal porabnike, sklepal sumljive kupčije s trgovskimi potniki, preprodajal ostanke tekstilnega blaga in počenjal še druge škodljivosti.

Ljudem, ki so mi to pripovedovali, sem očital, da so sokrivi, ker držijo vrečo tatu. Zakaj to dopuščate? sem jih vprašal.

„Kaj pa moremo,“ so se branili. „Kdo ve, kaj bi se zgodilo z nami, če bi ga prijavili? Morda je s kom povezan . . .“

Rekel sem jim, da ne gre samo za prijavo. Prvo samoupravljaljsko dejanje, ki ga morajo storiti, mora biti odločitev, da mora tak človek pri priči zapustiti svoje delovno mesto. Niti eno samo minuto ne smejo pomišljati . . .

„Zanikal bo, rekel bo, da se lažemo . . . Najel bo odvetnika . . . Podkupil bo koga . . . Njegovi prijatelji se bodo zavzeli zanj . . .“ Ko so mi še rekli, da jih ne smem izdati in da niso pripravljeni pričati pred sodiščem, sem se zgrozil. Bil bi prizanesljiv do njih, če bi ugotovil, da imajo slabe izkušnje in da so morda že kdaj plačevali račun za svoj državljanski pogum, za odkritost. Toda v tem primeru je šlo za najzgovornejši primer oportunitizma, za beg pred odgovornostjo. To je malomeščanski strah pred tem, da bi kdo zmotil njihov mir, lagodje, pasivnost. Edina pravica, ki si jo jemljejo, je pravica, da se zgražajo nad nepravilnostmi v tej družbi, nad bogatenjem posameznikov, nad nemočjo inšpektorjev, pri tem pa se niti nočejo vprašati, kdo je kriv za to. Pač: mislijo, da je kriva samo nekakšna imaginirana oblast, abstraktno samoupravljanje, nemoč državne kontrole.

Če bi kljub temu uspelo razgaliti tega človeka in mu dokazati njegove škodljivosti, bi po pravici morali terjati, da sedejo na zatožno klop vsi, ki so s svojo strahopetnostjo dovoljevali takšno početje.

PROBLEMI V ZVEZI Z REPROMATERIALOM IN KOOPERACIJO

Težave nabavnega oddelka v zvezi z nabavo repromateriala iz leta 1977 so se nadaljevale tudi v tekočem poslovnem letu. Še več. Problemi, ki to delo spremljajo so še hujši.

Posebno poglavje je uvoz repromateriala. Naj navedem samo nekaj primerov:

- kvadratni material C. 1220 iz ČSSR smo naročili v juliju 1977 in bi po obljubljenem delovnem roku moral prispeti k nam meseca marca 1978. Dobili smo ga zadnje dni julija, kljub mnogim našim urgencam,
- dovoljenje za uvoz in določeno kvoto, še danes nimamo, tako imamo težave pri dobavi raznih nujnih potrebnih tesnil, brezšivnih cevi, el. materiala in slično,
- domači trg repr. materialov je slabo založen ali pa dobava kampanjska, zato smo primorani držati večje zaloge, kot bi bilo normalno, kar pa ima negativno posledico – preveliko obremenjevanje obratnih sredstev,
- še in še bi lahko naštevali težave na katere ni moč vplivati.

Druge vrste težav so dodatna naročila, razdobljena proizvodnja in še vrsto drugih težav v zvezi s transportom itd.

Pri kooperaciji, pa neresnost naših kooperantov, čeprav se pri vsakem prvem poslu izkažejo, kasneje iščejo samo zaslužek za slabo kvaliteto in spoštovanje dogovorjenih rokov pa iščejo nešteto izgovorov. Seveda pa to ne velja za vse. Trudimo se, da bi za naše potrebe pridobilo le boljše in zaneslivejše sodelovce, vendar pa so ti večkrat tako dragi, da bi nazadnje z čisto izgubo, kar si pa tudi ne moremo in ne smemo privoščiti. Seveda, pa se z vsem zgoraj omenjenim ne želimo oprati in trditi, da je znotraj nabavnega oddelka vse v redu. Ne, tudi tu so napake, saj nabava in kooperacija kot oddelek obstoja šele dobro leto in v tako kratkem času ob takem tempu in obilici dela (povečanje proizvodnje) le ni bilo mogoče vsega urediti. Kolikor bo v naši moči, se bomo trudili, da do večjih zastojev ne bo prišlo in da bomo kljub težavam letni plan le izpolnili.

Bogomir Cokan

ČUDOVIT POHOD NA TRIGLAV

V avgustu smo praznovali 200-letnico prvega pristopa na Triglav, letnica 1778, ko so „korajžni možje“ prvič prestopili našo največjo goro v pogojih, v kakršnih plezajo danes alpinisti, ne le pomemben mejnik, pač pa je to začetek množičnega planinstva. Tudi planinska sekcija pri naši OOS je sklenila prispevati svoj delež k praznovanju 200-letnice. Določili smo da-

tum 7. september in čeprav je ves teden deževalo, smo se v soboto v zgodnjih jutranjih urah strpali v kombi ter se dobro razpoloženi odpeljali do koč v Vratih. Tu nas je čakalo prvo razočaranje – kočja je bila namreč še zaprta. Ker pa smo imeli vso potrebno planinsko „opremo“ v nahrbtnikih smo se po Tominškovi poti odpravili na vrh. Kmalu nas je pre-

senetilo sonce, ki je posijalo po vrhovih in ki nas je potem spremljalo cel dan. Pot se je začela strmo dvigati in kmalu so se začeli problemi s kondicijo, utrujenostjo itd.

Nekateri smo že kar vidno zaostajali, vendar smo se držali starega reka: počasi se daleč pride. Nekdo je takoj malo zlobno pripomnil: „Samo dolgo se hodi“. Čeprav eden prej, drugi ka-

sneje smo se vsi zbrali pri koči na Kredarici, kjer smo se okrepčali, ter nadaljevali pot na vrh Triglava. Tu

ko se je prizadeti obnašal po poti, koliko grehov je zakrivil, itd.

Ko je bil krst mimo (krščenih nas je

Nekaterim je delala preglavice višinska razlika, ko pa so si očistili ušesa, je bilo bolje

obiskovalci v skoraj nepretrgani koloni v obeh smereh.

je šlo malo počasneje, saj so bili. Ko smo se vzpenjali proti vrhu sploh nismo čutili utrujenosti, saj je občutek, da si končno na vrhu zelo čudovit.

No, nekateri se le niso (nismo) vzpenjali s takim veseljem. Vedeli so (smo), da je na vrhu Triglava neizbežen krst vseh, ki so (smo) prvič na vrhu Triglava.

Končno smo prisopihali do Aljaževega stolpa. Nismo se še dobro okrepčali in razgledali po okoliških vrhovih (razgled je bil čudovit!), ko je vodja pohoda iz nahrbtnika potegnil planinsko vrv. Že samo ob pogledu na „štrik“ je nas (prizadete) kar zazeblilo. Začel se je krst. Za krvnika je bil izbran izkušen planinec, za katerega smo kasneje ugotovili, da sploh nima usmiljenja do trpečih, saj je udarjal s tako močjo, da bi se tudi skale razletele.

Vsak je dobil minimalno tri udarce po zadnji plati. Število in jakost udarcev je bilo odvisno tudi od tega, ka-

bilo več kot polovica) se je marsikdo držal za zadnjo plat in prerokoval krvniku vse mogoče nesreče.

Ko smo se malo ohladili (skeleče bolečine od štrika so še vedno bolele) smo se spustili do kočice na Doliču, kjer smo tudi prebili noč. Prebili pravim zato, ker spat tako ali tako ni-

smo mogli — kočica je bila nabito polna. Tu se je zgodil pravi čudež. Po vseh pričakovanih naj bi tu poskrbeli, da se nas ne bi prijele razne gripe, želodčni krči in podobno. Pa vendar ni bilo tako. Popili smo namreč vso radensko, kar so je imeli na zalogi. Verjetno marsikdo ne bo verjel (sodeč po udeležencih), vendar pa je bilo res.

Noč je bila za nami in odpravili smo se naprej proti sedmerim jezerom. To je triglavski narod, park in zares čudovit pogled na največja ali manjša jezera nas je za kratek čas ustavil. Še nekaj ur hoje in v zgodnjih popoldanskih urah smo že bili v dolini — pri slapu Savica. Tu se je končal naš pohod na Triglav ob jedači in pijači, saj je kombi prišel po nas šele proti večeru.

Vendar moram pripomniti, predhodne skrbi so bile odveč, da je bilo zadnjega manj in da se tu ni ponovila praksa iz ostalih sindikalnih izletov, zabav, piknikov, itd.

Tako je pohod izredno uspel in verjetno si lahko takih in podobnih še želimo, seveda z večjo udeležbo, saj ni mogoče povedati in ne opisati vseh tistih lepot, ki jih doživimo v gorah.

Marinka Oblak

Udeleženci pohoda na Triglav (v ozadju skupine — preganjanje želodčnih težav)

ANKETA

Z namenom, da bi ugotovili kakšen bilten si želijo bralci, ter koliko so zanj zainteresirani smo izvedli anketo. Razdelili smo 99 anketnih listov in sicer posameznim vodjem oddelkov. Ti so potem po lastni presoji razdelili anketne liste v oddelkih.

Vrnjenih smo dobili 89 listov, 10 pa so jih nekateri očitno porabili v boljše namene. Kljub vsemu so nas rezultati presenetili. So pa sledeči:

- bilten samo prelista 6,7 anketirancev
- prebere večino člankov 62,9 % anketirancev
- prebere vse 26,9 % anketirancev
- z dosedanjo obliko biltena je zadovoljnih 68,5 % an-

- ketirancev, ni pa zadovoljnih 29,2 % anketirancev
- 47,2 % anketirancev misli, da je pravilno, da bilten izhaja vsake dva meseca, 49,4 % pa da ne
- 59,5 % anketirancev je izrazilo mnenje, da bi moral izhajati pogosteje, 37 % pa da ne
- z vsebino je zadovoljnih 65,1 % anketirancev, 28 % pa je nezadovoljnih
- 23,5 % anketirancev je do sedaj že objavilo kakšen članek v biltenu, 76,4 % pa še ne
- 49,4 % anketirancev je zainteresiranih, da bi s svojimi članki popestrilo bilten, 43,8 % pa za to ni zainteresirano

- 84,2 % anketirancev je izrazilo željo, da bi bila križanka v vsaki številki biltena, 14,6 % pa je napisalo, da to ni potrebno
- 98,8 % anketirancev meni, da je pravilno, da bilten sploh izhaja, medtem ko 1,2 % trdi, da to ni potrebno.

Ker nekateri niso odgovorili na vsa vprašanja, zato se števeki „da“ in „ne“ ne pride povsod 100%. Bili sta še dve vprašanji, kjer je bilo treba odgovoriti tekstovno. Tu je lahko vsak izrazil željo, kakšen naj bi bil bilten vsebinsko, ter katere stalne rubrike ali teme bi predlagal. Čeprav jih je bilo precejšnje število brez idej, smo vseeno dobili precej koristnih napotkov, ki jih bomo vsekakor upoštevali.

Čeprav je več kot polovica anketirancev izrazilo željo, da bi izhajal bilten vsak mesec, najbrž to zaenkrat ne bo možno.

Kajti že tako težko „zberemo“ dovolj člankov, da lahko izide vsaka dva meseca. Če bi vsi ti, ki so izrazili pripravljenost sodelovati s članki tudi sodelovali, bi verjetno celo morali preiti na mesečnik. Čim bo možno, bomo to tudi storili.

Zelo nas je presenetil podatek, da je skoraj polovica anketirancev izrazilo željo, da bi s svojimi prispevki popestrilo vsebino biltena. Upamo, da bodo to tudi storili. Karkoli „imate na zalogi“ in smatrate, da bi bilo vredno in potrebno objaviti v biltenu, oddajte članke kateremu od članov odbora za informiranje. Mi namreč ne moremo vsakega zadolžiti kaj naj piše, kajti vsak ima svoje želje in potrebe. Lahko pišete o problemih na delovnem mestu, o nepravilnostih, ki se dogajajo, itd. Lahko pišete tudi v obliki vprašanj ali izzivov, na kar bodo potem odgovorili tisti, ki so za dotično stvar odgovorni.

Če iz kakršnega koli vzroka želite biti anonimni, lahko pošljete tudi po pošti. Če bi se te pošte kaj več nabralo, bi potem napravili in obesili nabiralnik, kjer bi se potem zbirali prispevki za bilten.

Skratka, mislimo, da sama oddaja članka ne sme biti problem, zato korajžno pero v roke. Ker le tako bo postal bilten resnično pestrejši in naš, kar je želja večine, če ne vseh nas.

Odbor za informiranje

KADROVSKE NOVICE

V naši delovni organizaciji so se zaposlili:

KRANJC Viktorija – snažilka (oddelek VIV)
KOPAČ Milan – pripravnik
POLJANŠEK Mihaela – pripravnik

Delovno organizacijo sta zapustila:

PIVK Stanislav – nabava
MOLE Zvone – PPS

Trenutno je v naši DO zaposlenih 174 delavcev.

UČENCI V GOSPODARSTVU

Učno razmerje smo sklenili z naslednjimi tovariši:

BERNIK Zmago – strugar
UŠENIČNIK Janez – strugar
NAGLIČ Matjaž – rezkalec
JURCA Rado – strojni ključavničar
GLADEK Ivo – strugar
PROSEN Izidor – strugar
MLINAR Rajko – strugar
NOVAK Igor – strugar
KUNC Roman – strugar
VEHAR Darko – strugar
JEREB Peter – rezkalec
FAKIN Zoran – strojni ključavničar

NOVI ŠTIPENDISTI DO „KLADIVAR“ ŽIRI

V letošnjem letu smo sklenili pogodbe o štipendiranju z naslednjimi dijaki in študenti:

BOGATAJ Ana – Ekonomska srednja šola
ERŽEN Martina – Tehnična kemijska šola – III. letnik
PRIMOŽIČ Jana – Ekonomska srednja šola
DEBELJAK Francka – AŠ
JEREB Matjaž – Tehnična šola za strojno stroko
MOHORIČ Milan – Tehnična šola za strojno stroko
MUR Niko – Tehnična šola za strojno stroko
MOŽINA Jurij – Tehnična šola za strojno stroko
ŽAKELJ Marija – EŠ
DRMOTA Tatjana – Ekonomska fakulteta
CAPUDER Marinka – VEKŠ
BOGATAJ Miroslav – Elektrotehnična fakulteta
VONČINA Branko – Elektro tehnična šola – III. letnik

Janez Vidmar

Na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani je diplomiral
KOSMAČ JANEZ.

Iskreno čestitamo!

